

skulde tilfalde Kommunerne, som da skulde have Forpligtelse til at bruge dem paa en vis Maade. Naar alle disse Lovforslag kobles sammen med hinanden, komme vi aldrig af Stedet. Det Korrekteste og efter min Mening Retfærdigste vil være at bruge det, der indvindes ved Al- og Brændevinstatten, til Nedsættelse paa Toldloven, forinden at der selvselgelig foretages saadanne passende Nedsættelser paa denne, som den høitærede Minister maatte blive enig med det andet Thing om. Naar man ikke gaar i den Retning, kan jeg kun gjentage, hvad jeg tidligere har ytret, at jeg ikke har det bedste Haab om denne Sags Løsning i den nærmeste Fremtid; men det skal ikke forhindre, at jeg medvirker saa godt, jeg kan, til nærmere Drøftelse af Sagen, og det skal ikke medføre, at jeg skulde være uwillig til paa adskillige Punkter at opgive Ønsker, jeg ellers kunde have, under Forudsætning af, at der fra anden Side vises lignende Smødelommen. Ser det ikke, tror jeg, at vi kunne vedblive at behandle Forslag om Toldlove, i det Mindste saa længe vi have den nuværende Finantsminister.

Finantsministeren (Strup): De to ærede Talere, som hidtil have havt Ordet, have jo begge samstemmet med mig i, at i og for sig har den indenlandske Industri Krav paa at faae en passende Beskyttelse. Den sidste ærede Taler foretrak Udtrykket: „moderat Beskyttelse“, men for mig er moderat og passende Beskyttelse aldeles ensbetydende. Hvad jeg har foreslaaet som en passende Beskyttelse, er efter min fulde Overbevisning kun en meget moderat Beskyttelse. Forsaavidt kunde der altsaa synes at være en fortræffelig Overensstemmelse mellem de to ærede Medlemmer, men jeg er bange for, at Overensstemmelsen er mere overfladisk end dybtgaaende. Derom vidne jo ogsaa mange Enkeltheder i det, som den ærede sidste Taler fremdrog. Jørend jeg gaar nærmere ind paa de Enkeltheder, der ere fremdragne, skal jeg kun udtale min fulde Overensstemmelse med det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (H. Hansen) i, at naar Protektionismen først har fejret i alle betydelige Produktions- og Afsetningslande, saa er Tiden kommen, da Frihandelsystemet atter vil trænge sig frem. Deri er jeg fuldstændig enig med den ærede Taler, men da det Første jo ikke er Tilfældet endnu, og da vi endnu staa i en Periode, hvor Protektionismen gaar mere og mere fremad, anser jeg det for at være uundgaaelig nødvendigt, at man ved Vedtagelse af eller Forhandling om en ny

Toldtarif maa tage et særligt Hensyn til den Retning, hvort vore nærmeste Naboer hidtil ere gaaede. Naar Frihandelsystemet efter kortere eller længere Tids Forløb atter reiser Hovedet, ja, da er Tiden kommen ogsaa for os til at tage Hensyn dertil, men jeg vil dog tillade mig at gjøre den Bemærkning til det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds, at jeg ikke tror, at Frihandelsystemets Geir over Protektionismen vil blive let eller hurtig gennemført. Thi selv om man skulde komme til den Erkjendelse, at man har feilet ved at gaa saa vidt i Protektionisme, som man er gaaet, selv om man kommer til endogsaa at fortryde det, saa er det vanskeligt, meget vanskeligt at komme bort fra det, som er kommet frem under det protektionistiske System. Jeg tror derfor nok, at Udsigten til, at de Grundsaetninger, der gjøres gjældende af dem, som i Principet slutte sig til Frihandelsystemet — og til dem hører jo den ærede Taler — tilsidt ville komme til at jeire og blive gennemførte i Pragis, er i ethvert Tilfælde saa sjærent, at det ikke har nogen reel Betydning for os i Dieblirket at tage Hensyn dertil. Men, som sagt, i Betragtningen i og for sig er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem.

Det ærede Medlem, hvis Tilslutning til Lovforslaget jeg i det Hele taget i høi Grad maa paastømme, beklagede blandt Andet, at Skibsafgiften ikke er foreslaaet ophævet. Jeg har, saavidt muligt, ved Bearbejdelsen af denne Sag fulgt det Forslag, som Landsthinget tidligere har vedtaget, og jeg har kun fraveget det paa Punkter, hvor jeg har anset det for nødvendigt af Hensyn til det, som er stet i Verden efter den Tid, da Landsthinget sidst forhandlede Toldtarifen. Det vil erindres, at Landsthingets Flertal den Gang var af den Mening, at Skibsafgiften skulde opretholdes og det i et større Omfang, end her er foreslaaet. Som betjendt er jo Skibsafgiften for Udgaende allerede ophævet, saa at det kun er Resten af Skibsafgiften, som foreslaas bibeholdt i dette Forslag. Jøvrigt har jeg oftere udtalt, at for mig har Skibsafgiften kun finantsiel Betydning, og derfor man kunde enes om at ombytte den Indtægt, som hidrører fra Skibsafgiften, med en anden tilsvarende Indtægt, som jeg ikke maatte have noget principielt at indvende imod, da skal jeg ikke modsætte mig, at Skibsafgiften udgaar af Forslaget.

Det ærede Medlem beklagede, at Tolden paa indførte Skibe er foreslaaet forhøiet til 4 pCt. Det er ganske rigtig, men det er alene Hensynet til det indenlandske Skibsbyggeri, som har bragt mig til at foreslaa